

ligvis ogsaa vil høre op. Bygningsafgiften er stegen stadigt og jævnt, og at den vil blive ved at stige og navnlig i en Aarrække vil blive ved her i Kjøbenhavn at stige ret betydeligt, tror jeg, man uden nogen som helst fantastiske Forestillinger er berettiget til at gaa ud fra. Thi naar man ser hen til, hvad der er vitterligt, at der er Mangel paa Beboelsesbygninger her i Kjøbenhavn — det fremgaa tydeligt af den enorme Stigning i Huslejen i de sidste Par Aar — saa er der ikke Tvivl om, at den Dag ogsaa nu ret snart vil komme, da denne Mangel vil blive afhjulpen derigennem, at der opføres en Mængde ny Boliger, som igen vil bringe Bygningsafgiften til at stige ret stærkt. Og saa er det dog et Spørgsmaal, naar Indkomstskattens stærke Stigning holder op, naar den enten bliver staaende paa sit nuværende Beløb eller kommer til at stige jævnt og langsomt saadan som i fordums Tid, og naar man af denne Stigning kun regner $\frac{1}{3}$ og derimod af Bygningsafgiftens $\frac{3}{4}$, turde det dog være et Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Kommunes Kasse i Fremtiden vil faa aarligt disse 78,000 Kr. mere eller ikke, muligvis endnu mere, endnu større Vinding derved, at Lovforslaget bliver vedtaget.

Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund for Kjøbenhavns Kommune til at klage over det foreliggende Lovforslag, ud fra dette Synspunkt, at Kjøbenhavns Kommunes Kasse ikke skulde blive i Stand til at tilsvare sine Udgifter, og det saa meget mindre som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse gennem Lovforslaget netop faar en meget væsentlig lettere Adgang til at erholde højere Indtægt. Efter den nuværende Indkomstskattelov kan Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke udskrive Skatter med mere end 3 pCt., med mindre den kan faa en ny Lov, som forhøjer Indkomstskatteprocentbeløbet. Efter det foreliggende Lovforslag kan Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kun udskrive Indkomstskat med 2 pCt., men den faar 1 pCt. rigelig godtgjort gennem dette Lovforslag. Men yderligere aabnes der jo Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse Adgang til at tage 1 pCt. til, altsaa at gaa op med Indkomstskatten fra 2 til 3 pCt., naar Indenrigsministeren giver sit Samtykke dertil. Medens Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse efter den nugældende Lov ikke kan forøge sine Indtægter uden gennem en ny Indkomstskattelov, som altsaa skal passere gennem begge Rigsdagens Ting og den høje Regering — og at det er en trang Vej, kende vi jo alle af Erfaring — vil

Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i Fremtiden blot ved et Pennestrøg af Indenrigsministeren kunne forøge sine Skatteindtægter med 1.100,000 Kr., saa jeg kan ikke se andet, at det er noget af det urimeligste i Verden, naar man fra deres Side, som prætendere at varetage Staden Kjøbenhavns Interesser, vil være misfornøjet med Lovforslaget. Jeg kan ikke se andet, end at man fra den Side burde modtage det med Jubel.

Jeg har nu tilbage det sidste Stykke af det ærede Mindretals Betænkning, og det vil jeg ogsaa blive nødt til at imødegaa ret udførligt. Jeg mener, at det vil være rigtigt at gøre det ret udførligt, ikke blot fordi det ærede Mindretal i selve Betænkningen jo meget stærkt hævder, at Flertallets Tilføjning til § 1 er i høj Grad uretfærdig lige over for Byerne, idet denne Ændring i høj Grad vil begunstige Landdistrikterne paa Byernes Bekostning, men særlig fordi den Presse, som støtter det ærede Mindretal, har skreget op i saa høje Toner og i vildene Sky over det forskrækelige, der nu skulde praktiseres ved denne Ændring. Derfor finder jeg det rigtigt at give en udførlig Begrundelse af Flertallets Ændring og dermed tillige en udførlig Imødegaaelse af Mindretallets Bemærkninger — ikke fordi jeg tror, det vil have den aller mindste Indflydelse paa den meget ærede Presses Udtalelser, jeg tror det vil være ganske som at slaa Vand paa en Gaas, men fordi det dog ikke bør staa uimodt, fordi det dog bør vides, at hvad der fremkommer i denne Retning er, som det allermeste af, hvad der fremkommer fra den Side, den løseste og uvederhæftigste Tale, som overhovedet tænkes kan. Jeg finder saa meget mere Grund til en saadan Imødegaaelse, som der i den samme Presse er blevet sat en Forbindelse mellem dette Ændringsforslag og visse hemmelige Forhandlinger, som skulle være foregaaede her paa Rigsdagen. Det være langt fra mig at ville staa til Ansvar for alle de Ord, der kunne blive talt her paa Rigsdagen mellem ærede Medlemmer indbyrdes eller mellem ærede Medlemmer og udenfor staaende, det være meget langt fra mig, men jeg tror at være berettiget og beføjet til at tale med om det, der er bragt frem i dette Tilfælde, fordi det er blevet bragt frem, at der skulde her paa Rigsdagen være blevet afholdt en Række af ivriges Konferencer, hvori jeg skulde have taget ivrig Del, og hvor man havde lagt den Plan paa Grundlag af den af Flertallet foreslaaede Ændring at plyndre